Ч. 81. Второк 23 (10) цьвітня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Цїсар в Празї. — Ческа відозва виборча. — Анґлія против Німеччини.

В суботу о годинї 6 вечером відбув ся двірский обід, в котрім взяли участь: архиепископ прагский кардинал Скрбеньский, кн. Роган, намістник ґр. Куденгове, маршалок краю кн. Лобковіц, ґр. Сильва-Тарука і посли Адамек, Скарда, Кафтан та богато инших осіб. В суботу по полудни устроїли перед градчиньским замком серенаду німецкі товариства співацкі. Цїсар вийшов на балькон в товаристві архикнязя Кароля Франц Йосифа і висказав кілька разів своє вдоволене з приводу співів.— В недїлю о годинї 8 рано був Цїсар на службі божій, відправленій в двірскій каплици кардиналом Скрбеньским. Вечером відбув ся двірский обід, в котрім взяло участь богато визначних личностий з краю.

Сполучені сторонництва ческі молодо- і старочехів видали спільну виборчу відозву, яку оголошено в суботу в часописях обох сторонництв. Та відозва підносить в першім ряді ческе право виборче, дальше домагає ся повного рівноуправненя Чехів, утвореня ческого унїверситету на Мораві, признаня ческим урядникам відповідного впливу на адміністрацию. Вкінци взиває Чехів, аби без огляду на становища, які займають, і на сторонництва, до котрих належать, сполучили ся і віддали свої голоси на кандидатів, поставлених комітетами молодоческими і староческими, тим більше, що кандидати тих комітетів зобовязали ся вступити в радї державній до спільного клюбу ческого. Сполучені же в будучій радї державній Чехи в однім клюбі, будуть могли осягнути приналежний їм вплив і на законодавство і на правительство.

Суперництво між Анґлією а Німеччиною в кольонїяльній політицї єсть нинї полем, на котрім відбувають ся найважнїйші тепер подїї в міжнародній політицї. Анґлія, та „володітелька моря", довгий час панувала в сьвітовій полїтицї. Єї ґеоґрафічне положене, посїдане пребогатих кольоній, з котрих золото, ріками пливе до столиці, були непохитними підвалинами економічного розвою, на сторожи котрого стояла найсильнїйша в сьвітї фльота воєнна. То єдиновладство Анґлії на мори тепер загрожене. В послїдних двацяти роках виріс новий а грізний соперник, котрий не тілько зачинає робити щораз болючійшу конкуренцию анґлійскому промислови, але і загрожує анґлійске панованє на мори. Тим небезпечним соперником Анґлії єсть Німеччина. Сьвідомість німецкої небезпеки єсть нинї в Анґлії так загальна, що стала ся центральною осию і точкою виходу плянів полїтичних не тілько в кругах фахових полїтиків і дипльоматів, але і в опінії кождого горожанина Анґлії. Німецке питанє не дає супокою до недавна так певним себе Анґлїйцям і тому анґлїйска дипльоматия уживає всїх способів, щоби ослабити позицию Німеччини в сьвітовій політицї. Стремлячи до відокремленя Німеччини, Анґлія розпочала від переговорів з Росиєю, щоби з нею порозуміти ся в справі спірних доси точок. Обезпечивши ся з тої сторони, Анґлія ступала дальше консеквентно в напрямі, який собі визначила: порозуміла ся з Франциєю, дальше з Ішпанією, а тепер присунула ся до Італії. З'їздови короля Едварда з італїяньским королем приписують о много більше значінє, нїж многим попередним з'їздам. Особливо нїмецка праса уважає послїдну подорож короля Едварда за дуже успішний маневр анґлїйскої політики против Німеччини, котрого цїлию єсть цїлковите відокремлене Німеччини і утворенє против неї великої коаліциї західних держав европейских. Вже в часї з'їзду в Картаґенї нїмецка праса була пересьвідчена о тім, що за доконаний факт треба уважати коаліцию, в котру входять: Анґлія, Франция, Портуґалія і Ішпанія. Німцї надїяли ся, що на утворену тої коаліциї закінчить ся кампанія Анґлії о ві.

1)

Під Седаном.

Епізод з німецко-французскої війни*).

Генриєта могла спершу досить швидко прямувати дорогою до Балян. Була може година девята. Широкий гостинець, вздовж котрого стояли доми з городами, був поки-що пустий. Однак чим близше она підходила до місточка, гостинець наповняв ся все густїйше. Втїкали мешканцї, переходило войско. За кождою новою филею товпи Генриєта притискала ся до мурів, пересмикувала ся попри машируючі відділи, оминала перешкоди щасливо. Впрочім мало хто звертав увагу на сю дрібну женщину в темнім платю, з блїдим личком і гарним білявим волосем, напів укритим під чорною коронковою хустиною. Нїчо не спинювало єї легкого, тихого бігу.

Нараз в Балянї полк піхоти загородив їй дорогу. Була се одноцїльна маса людий, що в тїни великих дерев ждали на прикази. Генриєта піднесла ся на пальцях, але не могла доглянути кінця товпи. Всеж таки рада була ще зменшити ся і перетиснути ся за всяку цїну дальше. Відпихали єї лікті, чула на своїх боках похви баґнетів. Коли зробила з двайцять кроків, дали ся чути неґодованя і протести. Якийсь капітан відвернув голову і кликнув не без гніву:

— Гей, жінко, а ти куди? Тя збожеволїла!?

— До Базель.

— До Базель?!

І всї довкола бухнули сьміхом. Показували єї собі, жартували. Капітан також розвеселив ся і сказав:

— Ну, коли ти ідеш до Базель, то возьми нас з собою... Ми там були перед хвилею... і здаєть ся, більше не вернемо. Однак кажу тобі наперед, що там зовсїм не зимно.

— Я мушу йти до Базель, до свого чоловіка — пояснювала Генриєта лагідним голосом а в єї очах мало-що не виступили слези.

Сьміхи замовкли відразу. Старий сержант взяв легко молоду женщину за плечі і промощуючи їй дорогу до повороту, говорив батьківским тоном:

— Алеж, моя бідна дитино, видиш сама, що перейти годї. Не для женщини тепер дорога до Базель... Свого чоловіка відшукаєш пізнїйше... Ну, майже розум...

Треба було уступити. Однак станула зараз за войском і підносила ся що хвиля на пальцях, споглядаючи далеко, з упертою постановою відбути свою дорогу. То, що чула довкола себе, було для неї вказівкою. Офіцири нарікали на приказ, який приневолив їх опустити Базель зараз по осьмій годинї, коли ґенерал Дікро, обіймаючи по маршалку начальну команду, задумував сконцентрувати цїлу армію на північ від Седану, на високорівни Іллї. Та найгірше було се, що корпус І., уставлений первісно прямовісно до лївого рамени корпусу XII., чолом на всхід, завернув занадто вчасно і віддав глубоку долину Живонни Німцям. Тим способом корпус XII., заатакований енерґічно з фронту від полудня Баварцями, попав в небезпеку на задї свого лївого крила. Однак не досить того. Показало ся, що начальним вождом армії не є Дікро, але Вімпфен, котрий прибув недавно з Парижа. Отже Вімпфен не годив ся з пляном Дікрота. Вертаючи до первістного заложеня, впевнював, що перебити ся треба не на північ, крізь Іллї, лише на всхід і полудне, крізь Базель. Власне надлетів приказ заняти на ново Базель, щоби відкинути Баварців до Мезї. Що за глупота — воркотїли тепер офіцири — велїти опускати позицию, котру тепер, коли єї неприятель вже опанував, треба відбивати! Дати ся убити — добре, але годї чейже робити з того іграшку!

Нараз люди та конї сильно заворушили

*) Сей епізод відносить ся до оборони місточок Базель і Балян, положених на полудне від Седану над річкою Живонною. Коли по раненім Мак-Магонї начальну команду над французкою армією під Седаном обняв ґенерал Дікро, командант XII. корпусу ґенерал Лєбрен займив свою позицию в Базель і Балян, де ставив завзятий опір баварскому корпусови. На приказ ґенерала Дікрота мусїв ті позициї опустити і тодї Баварцї пімстили ся в страшний спосіб на мешканцях згаданих місточок, що брали участь в обороні XII. корпусу. Ні одного цивільного мужчини не пощадили, а самі місцевости спалили до тла. Сей епізод відносить ся до місточка Базель. Генриєта, жінка управителя одної фабрики в Седанї, Вайса, родом Альзатинка, серед розгару воєнних подій під Седаном, біжить до свого чоловіка до Базель, куди він в передодень страшної битви удав ся був, щоби забезпечити там свій дім перед ворогами.

докремлене Німеччини. Що Анґлія і Італію втягне до коаліциї, Німці не надїяли ся, а то тим більше, що вже передтим канцлер Більов з'їхав ся був з Титонім і одержав від него успокоюючі запевненя. Не диво, що з'їзд в Ґаетї збентежив цїлу німецку опінїю і що німецка праса атакує представителїв німецкої полїтики заграничної за те, що дали ся заскочити і позволили на утворене перстеня, котрий Німеччину готов відрізати від цїлого сьвіта. — Вже сам факт, що на відбудованю ішпаньскої фльоти не заробить німецкий промисл, лише анґлїйский, міг викликати сильне невдоволене в промислових кругах Німеччини. Тим більшим ударом для Німеччини єсть факт, що Анґлія дасть позичку на будову ішпаньскої фльоти, а за те анґлїйскі підприємцї одержать правительственні арсенали в великих портах ішпаньских в Феролю і в Картаґенї, та що ті порти, як і кілька инших, прим. порт. Магон на Балеарских островах, мають бути на случай війни операцийною підставою для воєнної фльоти Анґлії. Супротив тої умови з Ішпанією німецкий промисл мусить попращати ся з надією, що опанує ішпаньскі торги, а заграничні полїтика Німеччини має вже перед собою фактичну геґемонію Анґлії в західній Европі. До того удару прилучив ся несподїваний з'їзд в Ґаетї. Той з'їзд доказує, що Німеччина вже не в кождім случаю може числити на поміч свого „союзника" італїяньского. Можливе, що на тім з'їздї анґлїйский король старав ся позискати, або й позискав Італію для анґлїйского проєкту на гаґску конференцію. Сей проєкт домагає ся, щоби держави здержали дальше збільшуване своїх морских сил воєнних. Такий проєкт єсть в інтересї Анґлії, бо анґлїйска фльота, особливо по угодї з Портуґалією і Ішпанією, може ще купити собі з фльот своїх евентуальних противників своїх. Німеччина ще за слаба на мори і тому старає ся позискати держави против анґлїйского проєкту. Як анґлїйский король позискав для анґлїйского проєкту Італію, то ситуация Німеччини може бути грізна. Німецкі дневники, затревожені найбільше з'їздом в Ґаетї, не вірять в заперечення антінїмецкої інтенциї з'їзду і в поясненя, якими італїяньска праса коментує причини з'їзду. Німецка праса перестерігає своє правительство, що Анґлія пустила ся тепер на велику гру, цїлком побідну до тої, котра в перших роках XIX віку получила цїлу Европу до борби против великого Корсиканця і остаточно повалила єго.

Як Lokal-Anzeiger доносить з Риму, король Едвард анґлїйский наміряє в найстрожшім incognito відвідати разом з королевою Рим, де зложить візиту італїяньскій королевій. Імовірно анґлїйска пара королївска запросить при тій нагодї італїяньского короля і королеву до відвіданя Анґлії. Не було би також несподїванкою, коли би анґлїйский король відвідав ще й грецкого короля і царя російского.

Новинки.

Львів, дня 22-го цьвітня 1907

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало офіцияла почтового, Матея Зеґзду контрольором почтовим в Станиславові. — Президент висшого суду краєвого у Львові іменував укінченого студента полїтехніки, Феликса Ґузовского у Львові практикантом департаменту рахункового висшого суду краєвого у Львові.

— **Виклади на унїверситетї.** В суботу відбула ся конференция деканів, на котрій по довшій дискусиї ухвалено розпочати виклади аж 10 мая головно з тої причини, що за кілька днів розпочинають ся вже рускі великодні ферії і що коли би виклади вже нинї розпочати, треба би їх за кілька днів знов переривати. Вписи студентів відбувають ся в порядку і потревають до кінця сего місяця.

— **Реколекциї для мужеской інтеліґенциї.** Заходом товариства сьв. Ап. Павла відбудуть ся під проводом Є. Ексц. Високопреосьв. Митрополита Андрея гр. Шептицкого реколекциї для мужеської інтеліґенциї в днях 22 (понеділок), 23, 24, 25, 26 і 27 цьвітня с. р., що дня о 7 годинї вечером, в церкві Преображеньскій (Народного Дому) у Львові.

— **Сьпіваник церковний** для учительских семинарий і народних шкіл звістного нашого композитора о. радн. Матюка появить ся небавом накладом видавництва руских книжок шкільних і тим способом вдоволить ся давно відчуваній потребі, а наука церковного сьпіву в народних школах і учит. семинариях займе відповідне нашому обрядови місце і становище. Сьпіваник обнимає цїле наше богослужене після церковних напівів уживаних здавна на Руси. Задля великого обему і значних коштів накладу, а також ріжних опінїй заводових знавців і сьвящеників пок. Тороньского, о. Стефановича і Гузара стрічало се видане великі перепони, проволїкало ся роками, так, що знеохотило було і самого автора. Однак всї ті перепони і заходи повело ся неутомимим заходам члена Ради шк. кр. Ол. Барвіньского успішно усунути і тепер Рада шк. кр. предложила міністерству просьвіти внесене на печатане сего Сьпіваника. Будемо отже до кінця року мати се цїнне видане в школах.

— **Дрібні вісти.** Руский театр народний, що перебуває тепер в Бродах, переїде звідтам до Перемишля. — Ілия Янчишин із Збоїск, хорий на умі, вийшов з дому ще перед 8 днями і пропав без слїду. — Бурмістр міста Коломиї, п. Ів. Клеский зрезиґнував зі свого достоїнства. Причиною мають бути якісь непорозуміня виборчі.— Пробний вибір президента міста Львова має відбути ся дня 24 с. м. Говорять, що президентом буде вибраний п. Ст. Цюхціньский, а єго першим заступником купець і радний міста п. Едм. Рідель. Остаточний вибір відбуде ся в четвер дня 25 с. м. — Невислїджений доси злодїй закрав ся оногди вечером до склепу з печивом Гесса в Ринку ч. 40 і вкрав звідтам з каси 160 корон.

— **Подвійно стара любов.** З Льондону доносять: Проживаючи в Татесвіль (в державі Тенессі в Сполуч. Державах півн. Америки) 101-лїтний Джон Бундрен заручив ся зі столїтною панною Розою Мекґір, проживаючою в Престон в Анґлії. Весїлє назначено на день 26-го серпня (розуміє ся, коли „молода" пара того дожиє). Обоє старі молодята колись за молоду справдї любились, але родичі теперішної столїтної спротивили ся тому, щоби они пібрали ся. Недавно тому Бундрен довідав ся, що єго стара любов ще жиє і він написав до неї та предложив їй, щоби они тепер пібрали ся, а панна Мекґір на то пристала.

— **Смерть пияницї.** На ґрунтах Підгаєчик юстинових — як доносять з Теребовлї — знайдено оногди тїло мужчини, в котрім розпізнано Петра Березовского, селянина з Кобиловолок. Переведені доходженя виказали, що він помер в наслїдок удару серця спричиненого надмірним уживанєм алькоголю.

— **Не удало ся.** Одинайцять арештантів, замкнених в однїй казнї в судовім арештї в Станиславові при площи Тринітарскій, задумали втечи звідтам, але штука їм не удала ся. Межи замкненими знаходило ся також кількох небезпечних, головно один з тих, якийсь Едмунд Вашиньский, що зайшов з царства польского в Росиї і в лютім с. р. з трома товаришами хотів вломити ся до станиславівскої філїї австро-угорского банку. Арештанти виломили вже були діру над зелїзною печию і хотїли туди видобути ся на коритар а звідтам на улицю. Дозорець, що під ту пору робив там службу, зачув якийсь підозріний стукіт в казнї, побудив других дозорців а підсунувши ся з ними тихцем під двері, отворив їх нагло. Арештантів застали при роботї а Вашиньский вибране з діри румовище укрив в своїй постели і поклав ся на нїм. При помочи закликаного войска сковано пять найнебезпечнїйших злодїїв.

— **З руского Тов-а педаґоґічного.** Перед кількома тижднями розіслала канцелярия до всїх філїй тов-а квестионар задля прилагодженя докладного звіту з дїяльности цїлого товариства на загальні ювілейні збори, які відбудуть ся у Львові дня 20 мая (другого дня латиньских Зелених сьвят). Бажанєм видїлу є, щоби сей образ дїяльности цїлого товариства був як найточнїйший, тимчасом доси прислали нам відповіди на квестионар ледви 7 філїй на 33. Кривду зробить собі та філїя, що про себе нїчого не донесе. Тому просимо о відповіди як найскорше, бо звіт увійде вже до найблизшого числа „Учителя". — Канцелярия тов.

ся. Показав ся ґенерал Вімпфен в ґальопі, піднесений та стременах, з розгорячкованим лицем... Піднесеним голосом крикнув:

— Дїти! Не можна завертати на північ! Се було би конець всему! Коли маємо завертати на перебій, то радше в сторону Карінян, а не до Мезієр! То нїчо! Побідимо; побили ви їх нинї рано, побєте їх ще раз!

Завернув коня і пігнав в сторону Монсель над Живонною.

Оповідали, що він перед хвилею мав з ґенералом Дікро горячу суперечку, в котрій кождий з них обставав при своїм плянї, збиваючи плян противника. Вімпфен доказував, що завертати через Мезієр вже від рана було годї; Дікро віщував, що ще перед вечером, коли не завернуть на північ, до височорівні Іллї, армія буде зі всїх сторін окружена. І закидували собі взаїмно незнане краю та дїйсного положеня войска. Оба, на жаль, були в праві.

Тимчасом Генриєта на хвильку призабула на постанову посувати ся чим скорше дальше. Недалеко дороги побачила добре знану родину ткачів з Базель. Зібрали ся тут всї: чоловік, жінка і три доньки, з котрих найстарша мала десять лїт. Всї були такі пригноблені, вичерпані розпукою та утомою, що не могли дальше йти. Опирали ся о мур.

— Ах, дорога панї — бідкалась ткачиха перед Генриєтою — не маємо вже нїчогісїнько... Знаєте, наш дім стояв коло церковної площі. Уявіть собі, бомба дім запалила... Не знаю навіть, яким чудом дїти й ми звідтам видобули ся...

Три малі дївчинки стали на сю згадку хлипати і голосно заводити, між тим коли мати оповідала подрібно своє нещастє, вимахуючи живо руками.

— Ах, як той варстат горів, спалахкотїв як тріски. Ліжка, меблї горїли швидше як стебла соломи. Був навіть годинник, їй Богу, стїнний годинник, але й єго не було коли винести...

— Громи най вас всїх побють! — закляв ткач, а єго очи були повні слїз. — Щож ми тепер пічнемо?

Щоби їх трохи розважити, Генриєта сказала щирим, трохи тремтячим голосом:

— Всї ви уратували ся, всї здорові, дїти при вас і чогож ще нарікаєте?

І стала їх розпитувати про се і те, бажаючи дізнатись, що дїяло ся в самім Базель, чи не бачили єї чоловіка і в якім станї був єї дім, коли виходили з міста. Але нещасні, перепуджені катастрофою, давали суперечні відповіди. Нї, не бачили п. Вайса. Аж одна з дївчат крикнула нагло, що она єго бачила, що був на хідникy, що мав велику діру в серединї голови... Батько ударив єї по руцї, бо говорила неправду, і то зовсїм певно. Що-до дому, то він стояв ще, коли втїкали. Так, стояв... Пригадали собі навіть, що двері та вікна були позамикані, так якби в серединї нїкого не було. Впрочім тодї Баварцї займали що-йно церковну площу і мусїли здобувати в місточку улицю за улицею, дім за домом. Тепер певно посунули ся дальше і в сїй хвили горить певно цїле Базель...

І знов бідаки вернули до свого нещастя, оповідаючи про знищене їх дому, а дїти розказували з жахом, як довкола бухала полумінь, лила ся кров, а скрізь по земли лежали трупи.

(Дальше буде).

— **В Підгайцях** відбудуть ся дня 25-го с. м., заходом філії тов. „Просьвіта“ в сали жидівского касина вечерниці в честь Тараса Шевченка. — Початок точно о 8. годині вечір. — Проґрама: 1) Вступне слово др. В. Б. 2) „До Сяну“ відсьп. хор зі Сільця. 3) „Кавказ“, Шевченко, виголосить п. М. Я. 4) „Мені однаково“, Шевченко-Лисенко, тенорове сольо відсьп. п. С. В. 5) „Серенада“, Лисенко, фортепянове сольо відіграє п. А. Я. 6) „Гамалія“, Шевченко, виголосить І. Т. 7) „Садок вишневий“ Шевченко-Лисенко, тенорове сольо відсьпіває п. С. В. 8) „Ой бре море бре“, відсьпіває хор зі Сільця. 9) „На Тарасовій Могилі“ — Річ сценічну відіграють аматори.

— **Нечувана забобонність** була сими днями предметом судової розправи в краєвім суді карнім у Фрайберзі в Німеччині. Яко обжалований ставав перед судом 42-лїтний грабар і зарібник Еміль Баєр з Кінгайде за зневажене гробу. Плаксивим голосом розповів він слідуючу історию: Він обіцяв був помершій донці, що не засипле гробу землею, бо она висказала перед смертию обаву, що не мала би в гробі спокою і могла би колись знову прийти. Того приреченя він і додержав в той спосіб, що спустивши домовину до гробу, не засипав єго землею, лиш поклав над домовину деревляну скриню а відтак усипав могилку над нею. Пізнійше показала ся єму донька в снї і жалувала ся єму, що ще не зайшла до неба. Від тепер не мав він вже спокою і по якім півтора році постановив він заглянути до гробу, чи єго донька знайшла наконець вічний спокій. В тій цїли розкопав він могилку, вліз до гробу і розбив джаґаном середну дошку домовини. Тїло зігнило вже було дуже значно. При отвореню гробу були також дві баби з місцевости Рібенав і коли они єго попросили, то він їм дав по одному зубови трупа. Та й сам взяв собі також один зуб та носить єго при собі в мошонцї, бо той зуб має таку силу, що приносить єму щастє; від коли носить той зуб при собі, то єму завсїгди щастить ся при грі в карти, підчас коли давнїйше заєдно програвав. Одна із жінок завізвана на сьвідка, сказала, що їй тепер дуже жаль того, що загубила свій зуб, бо тепер не має вже щастя. Суд в поступованю обжалованого не добачив нїякого злого наміру і прийшов до того погляду, що Баєр дістав під впливом сну і забобонности та увільнив єго від вини і кари.

— **Хіньский „князь“.** Перед льондоньским судом ставав сими днями Хінець, п. Фі-Люнґ, хіньский чародій, знаний в артистичних кругах під назвою „князя“ Фі-Люнґа. Єго жінка Дженні Фі Люнґ, Анґлійка з роду, подала жалобу о розвід з ним а то з тої причини, що він єї злобно покинув. Обжалована розповіла, що она перед шести роками їздила сьвітами зі своїм мужем, котрий зарабляв по 420 корон на тиждень. Коли адвокат обжалованого сказав, що Дженні віддала ся лиш длятого за Хінця, що їй імпонував титул князя, відповіла она, що преці знала дуже добре, що він не князь, а коли віддала ся за него, то лиш дійстно длятого, що єго любила. При переслуханю артиста мусів він зложити присягу в хіньский спосіб, вклякнувши і пустивши малу порцелянову мисочку на землю. Він зізнав опісля, що не брав своєї жінки в дорогу з собою лиш длятого, що она для єго штуки „Щезане живої дами“ була вже за груба і не могла вже влізти ся в руру, котрою треба було спускати ся під сцену. Відтак заперечив, він мов би то зарабляв 420 корон тижднево, чародії тепер вже не в моді. Суд видав вирок на розвід і признав розведеній 36 корон тижднево на прожпвлене. При сій нагоді сказав судия, що подружа межи Европейцями а Азиятами не можуть довести до нічого доброго, бо темпераменти обох сих рас дуже від себе відходять.

† **Померли:** О. Іван Стефанович, парох в Мильні, заловецкого деканату, помер нагло дня 19 с. м. в 72 році житя а 47-ім сьвященьства; — Маруся, донечка Костя і Йосифи з Федаків Паньківских, упокоїла ся у Львові дня 19 с. м. в 3-ім році житя; — У Львові помер Володимир Могильницкий в 63-ім році житя.

Телєґрами.

Прага 22 цьвітня. Мінїстер справ заграничних бар. Еренталь прибув вчера вечером до Праги.

Інсбрук 22 цьвітня. Місцевість Гінтерріс (в Тироли над баварскою границею) єсть в наслїдок засп снїгових вже від 7 недїль відтята від прочого сьвіта. Дає ся в ній чути брак средств до житя.

Інсбрук 22 цьвітня. Шевскі помічники застрайкували нинї з причини жадань в справі платнї.

Рим 22 цьвітня. Tribuna уповажнена з компетентної сторони заявити, що нїхто не предкладав Італії прилучити ся до якогось анґльо-іспаньского союза.

Льондон 22 цьвітня. До Standard-а доносять з Каіра, що товпа заатакувала вчера вози трамваєві, котрими підчас страйку служби трамваєвої хотїли рух удержати, і наробила великої шкоди. В виду постави низших верств населеня стояло вчера на поготівли анґлїйске войско. Нинї мають ходити головними улицями міста войскові патрулї.

Мадрид 22 цьвітня. При вчерашних виборах до парляменту в Мадриді зискали републикани на терені. Підчас акту виборчого розбито дві урни і замкнено один з льокалів виборчих. На провінциї вибрано 119 кандидатів правительственних і 34 лїбералів без контркандидатів. — В Барцельонї підчас скрутинії убито одну особу а дві зранено.

Петербург 22 цьвітня. Цар відбув оногди параду полку ґвардийских козаків. В промові до него заявив цар, що рад з того, що в ґвардиї суть представителї всїх козацких войск. Цар дякує всїм козакам за вірну службу, особливо же також тим, котрі були на війнї, за то, що зробили в славних битвах. Відтак подякував цар офіцирам за красну параду і пив на здоровлє козаків та славу полку.

Петербург 22 цьвітня. Прибувають тут що день поїзди з вязнями з Вільна, Вітебска, Риґи, Варшави і инших міст.

Петербург 22 цьвітня. „Слово“ доносить, що на час Великодних сьвят в обсягу жидівских осел будуть задля недопущеня до погромів змобілїзовані резерви полїцийні, войско буде стояти в поготівли, а козаки будуть ужиті до патрулї.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалы
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).